

OL147

R.
[Ž 118 (117),22]

Ká - men, kte - rý sta - vi - te - lé za - vrh - li, stal se kvá - drem ná - rož - ním.

Ž 118 (117)

1. Oslavujte Hospodina, neboť je	do - brý,	*	jeho milosrdenství trvá	na	vě - ky.
2. Lépe je utíkat se	k Ho - spo - di - nu,	*	než důvěřovat	v člo -	vě - ka.
3. Lépe je utíkat se	k Ho - spo - di - nu,	*	než důvěřovat	v moc -	né. R.
4. Děkuji ti, žes mě	vy - sly - šel	*	a stal se mou	spá -	sou.
5. Kámen, který stavitelé	za - vrh - li,	*	stal se kvádrem	ná -	rož - ním.
6. Hospodinovým řízením se tak	sta - lo,	*	je to podivuhodné v našich	o -	cích. R.
7. Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově	jmé - nu.	*	Žehnáme vám z Hospodinova	do -	mu.
8. Ty jsi můj Bůh,	dě - ku - ji ti;	*	budu tě slavit, můj	Bo -	že!
9. Oslavujte Hospodina, neboť je	do - brý,	*	jeho milosrdenství trvá	na	vě - ky. R.